RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/S/1516/0997 van 26 april 2016 in de zaak 1516/RvVb/0177/SA

In zake: 1. de heer Hans DELANGE

de heer Jozef MORTIER
de heer Geert COUCKE

4. de bvba JORICO

de heer Andries POLLIE
mevrouw Tine BAUWEN

7. mevrouw **Lies VAN DE WEGE**, wonende te 8790 Beveren-Leie, Deken De Bosstraat 90, waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN

verwerende partij

Tussenkomende partij:

de byba TAELMAN KARL

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Arne VANDAELE

kantoor houdende te 1000 Brussel, Bischoffsheimlaan 36

waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 23 november 2015 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 1 oktober 2015.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente WIELSBEKE van 19 mei 2015 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het herbouwen van een bergplaats voor stapelruimte electricien en dit overeenkomstig de gewijzigde plannen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 8710 Wielsbeke, Rijksweg 67 met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie B, nummers 0646N en 0646R.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 12 april 2016, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

De heer Hans DELANGHE en mevrouw Lies VAN DE WEGE die in persoon als verzoekende partij zijn verschenen en advocaat Arne VANDAELE die verschijnt voor de tussenkomende, zijn gehoord.

De tweede tot en met de zesde verzoekende partijen en de verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, zijn niet ter zitting verschenen, noch vertegenwoordigd. Gelet op artikel 16 van het DBRC-decreet verhindert bij regelmatige oproeping de afwezigheid van deze partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, niet.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO, het DBRC-decreet en het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De bvba KARL TAELMAN verzoekt met een aangetekende brief van 16 februari 2016 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de Raad heeft met een beschikking van 21 maart 2016 de tussenkomende partij toegelaten om in de debatten tussen te komen.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 21 januari 2015 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het herbouwen van een bergplaats voor stapelruimte electricien".

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 17 december 1979 vastgestelde gewestplan 'Roeselare-Tielt' gelegen in woongebied.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Den Aert', goedgekeurd met een besluit van de verwerende partij van 10 april 2014, meer bepaald in een zone voor gemengd woongebied.

De percelen zijn niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 10 februari 205 tot en met 11 maart 2015, worden 5 bezwaarschriften ingediend door de verzoekende partijen.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wielsbeke brengt op 7 april 2015 een ongunstig preadvies uit:

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wielsbeke weigert op 19 mei 2015 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij.

De tussenkomende partij tekent tegen deze beslissing op 28 mei 2015 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 9 september 2015 om dit beroep ongegrond te verklaren en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 15 september 2015 beslist de verwerende partij op 1 oktober 2015 om het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen overeenkomstig de gewijzigde plannen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

. . .

5B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

De aanvraag is gelegen binnen de perimeter van het **gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "Den Aert"** dd. 10 april 2014, in een zone voor gemengd woongebied.

Artikel 1.1 van het RUP stelt onder meer het volgende:

(...)

De provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar had opgeworpen dat de aanvrager niet concreet en precies aantoont dat het om een **bestaande en vergunde bedrijvigheid** gaat. Naar aanleiding van dit verslag heeft de aanvrager de nodige gegevens bezorgd. Het RUP is in werking getreden op 28 juni 2014, de bedrijvigheid dient dus van vóór deze datum te zijn. De aanvrager heeft facturen toegevoegd waaruit blijkt dat er sinds 2011 leveringen van materiaal gebeuren op dit adres.

Met betrekking tot het vergund karakter, stelt de deputatie vast dat de bedrijvigheid vergund is. De loodsen die herbouwd worden, zijn al altijd gebruikt als bergplaats en kunnen nu dus ook functioneren voor het opslaan van materiaal van een elektricien.

Artikel 0.4 van het RUP bepaalt het volgende:

(…)

De aanvraag heeft betrekking op het herbouwen en uitbreiden van de bestaande bijgebouwen. Net zoals de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar kan de deputatie de aanvrager volgen in de redenering dat het RUP niet logisch is opgesteld. Langs de ene kant mogen bestaande bedrijven verder evolueren als hoofdfunctie maar het RUP houdt in de verdere bepalingen geen rekening meer met deze mogelijkheid.

De provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar had vastgesteld dat de aanvraag in strijd is met de artikel 0.4. De deputatie kan dit niet volgen, zoals reeds gesteld is het RUP onlogisch opgesteld en dienen de bepalingen dan ook geïnterpreteerd te worden vanuit artikel 1.1. De geest van het RUP dient te worden gerespecteerd, artikel 1.1 voorziet de uitdrukkelijke mogelijkheid dat bestaande en vergunde bedrijvigheid kan blijven bestaan en zelfs verder kan evolueren. Hieruit blijkt duidelijk dat het RUP de bedoeling heeft om een uitzonderingsregime te voorzien voor bestaande en vergunde bedrijvigheid. De deputatie volgt de aanvrager en meent ook dat het artikel omtrent de **terreinbezetting** niet van toepassing is voor bestaande en vergunde bedrijvigheid. Bovendien is het artikel 3.3 niet voorzien op bedrijfsgebouwen, er wordt gesproken van het hoofdgebouw en bijgebouwen maar niet van bedrijfsgebouwen. De aanvraag is dan ook niet in strijd met artikel 3.3, gelet op het feit dat dit artikel niet van toepassing is op de aanvraag.

De provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar had ook nog vastgesteld dat de **bouwdiepte** nog eens bijkomend 2m dieper is dan hetgeen het RUP voorschrijft. De aanvrager kan dit volgen en heeft zijn plan aangepast waardoor de bouwdiepte nu 19m50 is en dus binnen de voorziene 20m komt. Er is dan ook geen overschrijding met van het RUP.

De deputatie stelt vast dat de planaanpassing voldoet aan de voorwaarden van artikel 4.3.1, §1, laatste lid VCRO. Een aanpassing van de plannen is slechts mogelijk wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- 1° de wijzigingen doen geen afbreuk aan de bescherming van de mens of het milieu of de goede ruimtelijke ordening;
- 2° de wijzigingen komen tegemoet aan de adviezen of aan de standpunten, opmerkingen en bezwaren die tijdens het openbaar onderzoek zijn ingediend of hebben betrekking op kennelijk bijkomstige zaken;
- 3° de wijzigingen brengen kennelijk geen schending van de rechten van derden met zich mee.

Aangezien het gebouw minder diep komt, wordt er geen afbreuk gedaan aan de goede ruimtelijke ordening noch aan de rechten van derden. Door de planaanpassing komt de aanvrager tegemoet aan het advies van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar.

De **watertoets** is opgenomen in het decreet integraal waterbeheer, art. 8 en is van kracht sinds 24.11.03. Het bijhorende uitvoeringsbesluit met nadere regels voor de toepassing van de toets is in werking sinds 01.11.06.

De plaats van de aanvraag is niet gelegen in effectief overstromingsgevoelig gebied. Volgens artikel 3 van dit besluit is het advies van de watertoets positief indien vooraf blijkt dat er geen schadelijk effect te verwachten is.

Het ontwerp voldoet aan de bepalingen van de **gewestelijke verordening inzake hemelwaterputten**, **infiltratie en buffering** van 5 juli 2013. Er wordt een regenwaterput van 10.000l voorzien en een infiltratievoorziening van 14,40m².

In alle redelijkheid dient dan ook geoordeeld te worden dat de impact op de watertoets **positief** is.

5C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De aanvraag dient eveneens getoetst te worden aan de goede ruimtelijke ordening, zoals omschreven in artikel 4.3.1, §2 VCRO.

Het feit dat er vijf bezwaren zijn ingediend in het openbaar onderzoek, toont niet aan dat de aanvraag hinder veroorzaakt voor de omwonenden. In de eerste plaats dient al vastgesteld te worden dat vier van de vijf bezwaren identiek zijn. Inhoudelijk werpen de bezwaarindieners dezelfde zaken op, de aanvraag is in strijd met het RUP en zal veel hinder veroorzaken (geluidsoverlast, verkeer en past niet in de omgeving).

Het RUP voorziet net de mogelijkheid om bestaande bedrijvigheid te behouden en zelfs te laten evolueren als hoofdfunctie, indien er geen hinder is voor de omwonenden en de draagkracht niet wordt overschreden. Zoals in punt 5B reeds toegelicht, is de aanvraag niet in strijd met het RUP. Door de planaanpassing zorgt de aanvrager er zelfs voor dat de bouwdiepte gerespecteerd wordt.

De aanvraag voorziet een loods voor het stapelen van materiaal van een elektricien. De **geluidsoverlast** zal dan ook beperkt zijn tot de vrachtwagens die materiaal komen leveren en de werknemers die materiaal komen halen. Het gaat enkel om geluid van wagens, er wordt niets geproduceerd in de loods. De geluidshinder zal dan ook minimaal zijn en zeker niet van die aard dat er sprake is van overmatige hinder.

Hetzelfde geldt voor de **verkeershinder**, de werknemers werken altijd op verplaatsing en zullen enkel naar de loods moeten komen om materiaal op te halen. Bovendien bevinden er zich nog loodsen en bedrijven, verderop in de Vlasstraat. Het gaat dus niet op om te zeggen dat de Vlasstraat niet voorzien is op zoveel verkeer.

Daarnaast zal het aantal verkeersbewegingen ook beperkt zijn, de werknemers zullen niet elke dag materiaal moeten komen ophalen en er zal ook niet elke dag geleverd worden. En zelfs al gebeurt dit elke dag, het gaan dan nog maar om enkele verkeersbewegingen per dag en geen tientallen. De aanvrager voorziet ook acht parkeerplaatsen waardoor er geen enkele werknemer of leverancier op de openbare weg zal moeten parkeren. De buurtbewoners zullen dus ook geen bijkomende parkeerdruk ondervinden.

De aanvraag past in de omgeving. Het RUP voorziet de mogelijkheid om bedrijvigheid te behouden en er bevinden zich in de omgeving nog tal van bedrijven en opslagplaatsen. De **draagkracht** wordt geenszins overschreden. De loods wordt zodanig ingeplant dat deze aansluit bij de bestaande bebouwing. Op het linkerperceel bevinden zich garageboxen en op het rechterperceel bevinden er zich achteraan eveneens garageboxen. Aan de overkant, links, staat er een loods met een iets grotere oppervlakte dan de huidige aanvraag. Er kan dus geenszins gesteld worden dat de geplande loods afbreuk doet aan de omgeving of er niet past. Er dient ook nog benadrukt te worden dat het om een herbouw gaat, er staat momenteel een gebouwencomplex op de site.

Ook de gebruikte **materialen** passen in de omgeving. De loods is niet zichtbaar vanop de Rijksweg, enkel vanop de Vlasstraat zal deze beperkt zichtbaar zijn. Uit het beroepsschrift blijkt dat de loods die zich aan de overkant bevindt, dezelfde materialen heeft. De aanvrager voorziet, langs de Vlasstraat, een haag waardoor het zicht op de loods beperkt zal zijn.

De deputatie meent dan ook dat de loods functioneel inpasbaar is in de omgeving en dat de visueel-vormelijke elementen aanvaardbaar zijn. De loods zal geen onaanvaardbare hinder veroorzaken voor de omwonenden.

De aanvraag is in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening.

5D CONCLUSIE

Het ontwerp voorziet het slopen van bijgebouwen en het bouwen van een stapelplaats.

De aanvraag is gelegen binnen de perimeter van het **gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "Den Aert"** dd. 10 april 2014, in een zone voor gemengd woongebied.

De provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar had opgeworpen dat de aanvrager niet concreet en precies aantoont dat het om een **bestaande en vergunde bedrijvigheid** gaat. De aanvrager heeft facturen toegevoegd waaruit blijkt dat er sinds 2011 leveringen van materiaal gebeuren op dit adres.

De provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar had vastgesteld dat de aanvraag in strijd is met de artikel 0.4. De deputatie kan dit niet volgen, zoals reeds gesteld is het RUP onlogisch opgesteld en dienen de bepalingen dan ook geïnterpreteerd te worden vanuit artikel 1.1. De geest van het RUP dient te worden gerespecteerd, artikel 1.1 voorziet de uitdrukkelijke mogelijkheid dat bestaande en vergunde bedrijvigheid kan blijven bestaan en zelfs verder kan evolueren. Hieruit blijkt duidelijk dat het RUP de bedoeling heeft om een uitzonderingsregime te voorzien voor bestaande en vergunde bedrijvigheid. De deputatie volgt de aanvrager en meent ook dat van de **terreinbezetting** kan worden afgeweken voor bestaande en vergunde bedrijvigheid.

De provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar had ook nog vastgesteld dat de **bouwdiepte** nog eens bijkomend 2m dieper is dan hetgeen het RUP voorschrijft. De aanvrager kan dit volgen en heeft zijn plan aangepast waardoor de bouwdiepte nu 19m50 is en dus binnen de voorziene 20m komt. Er is dan ook geen overschrijding van het RUP.

De aanvraag voorziet een loods voor het stapelen van materiaal van een elektricien. De **geluidsoverlast** zal dan ook beperkt zijn tot de vrachtwagens die materiaal komen leveren en de werknemers die materiaal komen halen. Het gaat enkel om geluid van wagens, er wordt niets geproduceerd in de loods. De geluidshinder zal dan ook minimaal zijn en zeker niet van die aard dat er sprake is van overmatige hinder.

Hetzelfde geldt voor de **verkeershinder**, de werknemers werken altijd op verplaatsing en zullen enkel naar de loods moeten komen om materiaal op te halen. Bovendien bevinden er zich nog loodsen en bedrijven, verderop in de Vlasstraat. Het gaat dus niet op om te zeggen dat de Vlasstraat niet voorzien is op zoveel verkeer.

De **draagkracht** wordt geenszins overschreden. De loods wordt zodanig ingeplant dat deze aansluit bij de bestaande bebouwing. Op het linkerperceel bevinden zich garageboxen en op het rechtse perceel bevinden er zich achteraan eveneens garageboxen. Aan de overkant, links, staat er een loods met een iets grotere oppervlakte dan de huidige aanvraag. Er kan dus geenszins gesteld worden dat de geplande loods afbreuk doet aan de omgeving of er niet past.

Het beroep wordt gegrond verklaard en de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend volgens aangepast plan.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing niet. De tussenkomende partij betwist op de zitting van 12 april 2016 de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering in hoofde van de vijfde en zesde verzoekende partij.

Deze exceptie moet slechts onderzocht en beoordeeld worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid is en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen omschrijven de hoogdringendheid als volgt

"Het spreekt immers vanzelf dat, zonder deze schorsing, B.V.B.A. Taelman Karl zich zal inspannen om onverwijld de vergunde werken (herbouw van de stapelplaats) uit te voeren en iedereen, u inbegrepen, voor voldongen feiten te plaatsen. Het lijkt ons weinig waarschijnlijk dat u achteraf de beslissing zou opleggen om de uitgevoerde werken ongedaan te maken. Hierdoor zal de goede ruimtelijke ordening verstoord zijn met waardevermindering voor de volledige omgeving tot gevolg. Ook zal de gevreesde hinder en/of nadelen inzake geluids- en verkeersoverlast meteen tot uiting komen in geluidsoverlast en verkeershinder door aan en afrijdend werfverkeer, geluidsoverlast door afbraak en bouwwerken."

2. De verwerende partij antwoordt dat de verzoekende partijen niet aantonen dat zij onherroepelijke schadelijke gevolgen zullen lijden. De ingeroepen waardevermindering is immers slechts een financieel nadeel dat in principe herstelbaar is. Wat de ingeroepen geluidsoverlast door afbraak en de bouwwerken zelf betreft, verwijst de verwerende partij naar het feit dat dit slechts tijdelijke nadelen zijn. De beweerde geluids- en verkeersoverlast is niet voldoende concreet aangetoond en in ieder geval gaat het slechts om enkele verkeersbewegingen per dag. Verder merkt de verwerende partij ook op dat er in de nabijheid een kapsalon gelegen is dat ook verkeer met zich meebrengt, alsook dat de eerste verzoekende partij zelf een eenmanszaak uitbaat voor elektrotechnische installaties. Ook het onmiddellijk kunnen starten van de werken is niet voldoende om de vereiste hoogdringend aan te tonen.

3. De tussenkomende partij heeft geen opmerkingen geformuleerd met betrekking tot de hoogdringendheid.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De vereiste van hoogdringendheid impliceert onder meer dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot nietigverklaring. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

Op de openbare zitting van 12 april 2016 heeft de tussenkomende partij bevestigd dat zij zal wachten met de uitvoering van de vergunde werken tot de Raad een beslissing ten gronde heeft genomen.

De Raad kan de schorsing van de bestreden beslissing enkel bevelen wanneer dit voor de verzoekende partij nog een nuttig effect heeft. Gelet op de verklaring van de tussenkomende partij dient vastgesteld te worden dat er geen hoogdringendheid voorhanden is.

Daarenboven kunnen de verzoekende partijen in elke stand van het geding, en voor zover zich feiten zouden voordoen die indruisen tegen de verklaring van niet-uitvoering van de werken, de schorsing van de tenuitvoerlegging opnieuw vorderen.

3.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
- De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 26 april 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de tweede kamer,

Hildegard PETTENS Hilde LIEVENS